

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 19 32 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 400.A.5-3-0
Den 12. april 2010

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Processkridt	Dato
C-91/08	Wall AG mod Stadt Frankfurter Entsorgung- und Service GmbH m.fl. Sagen vedrører bl.a.: Skal ligebehandlingsprincippet, der også kommer til udtryk i artikel 12, 43 og 48 EF, og det fællesskabsretlige princip om forbud mod forskelsbehandling på grundlag af nationalitet fortolkes således, at de for offentlige myndigheder heraf udledte gennemsigtighedsforpligtelser, om at sikre tildelingen af tjenesteydelseskoncessioner en passende grad af offentlighed, der gør det muligt at åbne koncessionen på tjenesteydelser for konkurrence og at efterprøve, at udbudsproceduren gennemføres upartisk, påbyder den nationale ret at sikre den fravalgte bydende en ret til at kræve, at en forestående tilsidesættelse af disse forpligtelser undlades og/eller til at kræve, at fortsættelsen af en sådan tilsidesættelse undlades?	Dom	13.04.10
C-271/08	Kommissionen mod Tyskland Påstand: At Forbundsrepublikken Tyskland frem til den 31. januar 2006 har tilsidesat artikel 8, sammenholdt med afsnit III-IV, i direktiv 92/50/EØF (1) og siden 1. februar 2006 har tilsidesat artikel 20, sammenholdt med artikel 23-55, i direktiv 2004/18/EF (2), idet kommunale myndigheder og virksomheder med mere end 1 218 ansatte har indgået tjenesteydelsesaftaler vedrørende arbejdsmarkedspensioner med de i § 6 i TV-EUmw/VKA nævnte institutioner og virksomheder uden afholdelse af en udbudsprocedure inden for hele Fællesskabet. (...)	GA	14.04.10
T-362/08	IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds mod Kommissionen Påstand: Ved dom af 18. december 2007 i sag C-64/05 P ophævede Domstolen dommen af 30. november 2004 afsagt af Retten i Første Instans i sag T-168/02, IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds mod Kommissionen, Sml. II, s. 4135, vedrørende annullation af Kommissionens afgørelse af 26. marts 2002, hvorved den meddelte afslag på sagsøgerens begæring af 20. december 2001 om aktindsigt i dokumenterne vedrørende den nedklassificering af en del af Elbens munding ved Hamburg, der er et naturreservat beskyttet ved Natura 2000-planen, fastsat ved Rådets direktiv 92/43/EØF, der var foretaget med henblik på forlængelse af	Mundtlig forhandling	16.04.10

	den eksisterende landingsbane tilhørende Daimler Chrysler Aerospace GmbH til brug for slutmontage af Airbus A3XX. Som følge heraf begærede sagsøgeren — i lyset af Domstolens dom i appelsagen — ved skrivelse af 13. februar 2008 på ny aktindsigt i de samme dokumenter og genfremsatte denne begæring den 29. april 2008 i overensstemmelse med artikel 7, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1049/2001. [...]		
C-246/07	Kommissionen mod Sverige (PFOS) Påstand: Det fastslås, at Kongeriget Sverige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktatens artikel 10 og artikel 300, stk. 1, idet det ensidigt har foreslået, at et stof, PFOS (perfluoroktansulfonat), skal tilføjes i bilag A til Stockholmkonventionen om persistente organiske miljøgifte. Kongeriget Sverige har ensidigt foreslået, at et stof, PFOS (perfluoroktansulfonat), skal tilføjes i bilag A til Stockholmkonventionen om persistente organiske miljøgifte. Kommissionen påstår, at Sveriges ensidigt fremsatte forslag om PFOS indebar, at Fællesskabets internationale repræsentation blev splittet. Hvad angår PFOS handlede Sverige ensidigt på trods af, at det vidste, at Fællesskaberne var i færd med at udarbejde lovgivning, der omfattede dette stof. Sveriges adfærd indebar, at Fællesskaberne og medlemsstaterne ikke i fællesskab kunne fremsætte forslag om tillæg til Stockholm-konventionen. Sverige har således tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktatens artikel 10 og artikel 300, stk. 1.	Dom	20.04.10
C-145/09	Panagiotis Tsakouridis mod Land Baden-Württemberg Sagen vedrører: Fire præjudicielle spørgsmål vedr. fortolkning af direktiv 2004/38/EF (opholdsdirektivet) i forbindelse med spørgsmål om udvisning.	Mundtlig forhandling	20.04.10
C-486/08	Zentralbetriebsrat der Landeskrankenhäuser Tirols mod Land Tirol Sagen vedrører bl.a.: Er det foreneligt med § 4, stk. 1, i rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde, som blev gennemført ved deltidsarbejdsdirektivet, at arbejdstagere, der indgår i et privatretligt ansættelsesforhold med en lokal myndighed eller en offentlig virksomhed, og arbejder mindre end 12 timer om ugen (30%) af den normale arbejdstid), behandles på en mindre gunstig måde end sammenlignelige fuldtidsansatte hvad angår aflønning, indplacering, anerkendelse af tidligere beskæftigelsesperioder, ret til ferie, tillægsbetalinger, overtidstillæg mv.? Skal det i denne rammeaftales § 4, stk. 2, fastsatte princip om pro rata temporis fortolkes således, at der er til hinder for en national lovbestemmelse som L-VBG's § 55, stk. 5, hvorefter endnu ikke afholdt ferie skal tilpasses den nye arbejdstid forholdsmæssigt i tilfælde af, at en arbejdstagers arbejdstid ændres, hvilket indebærer, at en arbejdstager, som nedsætter sin arbejdstid fra fuldtid til deltid, får nedsat den ret til ferie, som den pågældende har optjent som fuldtidsansat, eller den pågældende som deltidsansat kun kan afholdt denne ferie med nedsatte feriepenge? [...]	Dom	22.04.10
C-234/09	Skatteministeriet mod DSV Road A/S Sagen vedrører: Fortolkningen af artikel 204, stk. 1, litra a, jf. artikel 92 og 96 sammenholdt med artikel 1 og artikel 4, nr. 9) og 10), samt artikel 4, nr. 10), i forordning nr. 2913/92 (om indførelse af en EF-toldkodeks).	Mundtlig forhandling	22.04.10
C-45/09	Gisela Rosenbladt mod Oellerking Gebäudereinigungsgesellschaft mbH Sagen vedrører: gyldigheden af en kollektiv overenskomst, der fastsætter, at arbejdsforholdet ophører, når den ansatte fylder 65 år, i relation til forbuddet mod forskelsbehandling på grund af alder i direktiv 2000/78/EF. Der spørges bl.a.: Er kollektivretlige bestemmelser, der forskelsbehandler efter alder, efter at Allgemeines Gleichbehandlungsgesetz (AGG) er trådt i kraft, forenelige med forbuddet mod forskelsbehandling på grund af alder i art. 1 og art. 2, stk. 1, i Rådets direktiv 2000/78/EF om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv, uden at AGG udtrykkeligt tillader dette? Er en national bestemmelse, der tillader staten, parterne i en kollektiv overenskomst og parterne i en enkelt arbejdskontrakt at fastsætte, at arbejdsforhold automatisk ophører, når en bestemt fastlagt alder er nået, i strid med forbuddet mod forskelsbehandling på grund af alder i art. 1 og art. 2, stk. 1 i nævnte direktiv, hvis der i medlemsstaten i årtier altid har været	GA	28.04.10

	anvendt tilsvarende bestemmelser på næsten alle arbejdstageres arbejdsforhold, uanset hvordan den pågældende økonomiske, sociale og demografiske situation og den konkrete situation på arbejdsmarkedet var? [...]		
C-230/08	<p>Dansk Transport og Logistik mod Skatteministeriet</p> <p>Sagen vedrører: Fortolkning af artikel 233 og 215 i forordning 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks; fortolkning af artikel 454 i forordning 2454/93 om visse gennemførelsesbestemmelser til forordning 2913/92 som gældende før ikrafttrædelsen af forordning 881/2003 om ændring af gennemførelsesbestemmelserne; fortolkning af artikel 5 og 6 i direktiv 92/12 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed med senere ændringer; fortolkning af artikel 7 og 10 i direktiv 77/388 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter.</p>	Dom	29.04.10

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Proces-skridt	Dato
C-73/08	<p>Nicolas Bressol m.fl. mod Gouvernement de la Communauté française de Belgique</p> <p>Sagen vedrører bl.a.: Skal artikel 112, stk. 1, og artikel 18, stk. 1 TEF, sammenholdt med artikel 149, stk. 1, og stk. 2, andet led, og artikel 150, stk. 2, tredje led, fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for, at et selvstændigt fællesskab i en medlemsstat, som har kompetence vedrørende undervisningen ved højere læreanstalter, og som står over for en tilstrømning af studerende fra en nabomedlemsstat på flere uddannelser af medicinsk karakter, der hovedsageligt finansieres af offentlige midler, efter at denne nabomedlemsstat har ført en restriktiv politik, træffer sådanne foranstaltninger som opstillet i det franske fællesskabs dekret af 16. Juni 2006 om regulering af antallet af studerende på visse studiers første del ved højere læreanstalter, når dette fællesskab påberåber sig en gyldig begrundelse for, at denne situation risikerer at vej tungt på de offentlige finanser og bringe den udbudte undervisnings kvalitet i fare?</p>	Dom	13.04.10
C-433/05	<p>Anklagemyndigheden mod Lars Sandström</p> <p>Sagen vedrører: fortolkning af direktiv 2003/44/EF om ændring af direktiv 94/25/EF om administrative bestemmelser for fritidsfartøjer. Der spørges: 1. Er direktivet til hinder for nationale bestemmelser, som indeholder forbud mod brug af vandscootere på andre vandveje end offentlige vandveje eller vandområder, hvis der af de lokale myndigheder er givet tilladelse efter en national bestemmelse?</p>	Dom	15.04.10
C-96/08	<p>CIBA mod Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatóság Főosztály</p> <p>Sagen vedrører: Er princippet om etableringsfrihed i artikel 43 EF og 48 EF til hinder for en retsforskrift, hvorefter handelsselskaber med hjemsted i Ungarn også skal betale erhvervsuddannelsesbidrag, når de beskæftiger arbejdstagere i en udenlandsk afdeling og betaler skat og socialbidrag for disse arbejdstagere i den stat, hvor afdelingen findes?</p>	Dom	15.04.10
C-215/08	<p>E. Friz GmbH, Schleswig mod Carsten von der Heyden</p> <p>Sagen vedrører bl.a.: Skal bestemmelsen i artikel 1, stk. 1, første punktum i Rådets direktiv 85/577/EØF af 20. december 1985 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler indgået uden for fast forretningssted fortolkes således, at en forbrugers indtrædelse i et personselskab, et personhandelsselskab, en forening eller et andelsselskab er omfattet af bestemmelsen, hvis formålet med indtrædelsen ikke fortrinsvis består i at blive medlem af selskabet, foreningen eller andelsselskabet, men derimod, at deltagelsen som medlem blot er en anden form for kapitalanbringelse eller opnåelse af ydelser, der typisk er led i gensidigt bebyrdende kontrakter, hvilket navnlig ofte er tilfældet ved deltagelse i en lukket ejendomsfond? [...]</p>	Dom	15.04.10
C-511/08	<p>Handelsgesellschaft Heinrich Heine GmbH mod Verbraucherzentrale Nordrhein-Westfalen e.V</p> <p>Sagen vedrører: Skal bestemmelserne i art. 6, stk. 1, 2. pkt. og art. 6, stk. 2, i EP og Rådets direktiv 97/7/EF om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler vedrørende fjernsalg (fjernsalgsdirektivet) fortolkes således, at de er til hinder for nationale bestemmelser, hvorefter omkostningerne ved levering af varen også pålægges forbrugeren, når denne har fortrudt aftalen?</p>	Dom	15.04.10
De forenede sager C-538/08 C-33/09	<p>Oracle Nederland B.V mod Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht-Gooi/kantoor Utrecht</p> <p>Sagen vedrører: fortolkningen af andet og sjette momsdirektiv, nærmere bestemt muligheden for at udelukke momsfradrag for bestemte kategorier af udgifter.</p> <p>Der spørges bl.a.: Skal andet moms- direktivs art. 11, stk. 4, og sjette momsdirektiv art. 17, stk. 6, fortolkes således, at en medlemsstat, som har gjort brug af muligheden efter disse bestemmelser for (fortsat) at udelukke de følgende kategorier af udgifter fra fradrag, har opfyldt betingelsen om, at kategorien af goder og tjenesteydelser skal være tilstrækkelig præcist defineret:</p>	Dom	15.04.10

	”forsyning af virksomhedens personale med mad og drikkevarer”, ”ydelse af forretningsgaver eller andre gaver til personer, som ikke er eller ville være berettiget til at fradrage hele eller den væsentligste del af den moms herfor, som er eller ville blive faktureret dem”, ”anskaffelse af bolig til virksomhedens personale”, lejlighed for virksomhedens personale til adspredelse”? [...]		
C-518/08	Fundacio Gala-Salvador Dali m.fl. mod Auteur dans les arts graphiques et plastiques m.fl. Sagen vedrører: Kan Frankrig efter udstedelsen af direktiv 2001/84 opretholde en følgeret for arvinger med undtagelse af legatarer og retssuccessorer? Giver overgangsbestemmelserne i artikel 8, stk. 2 og 3 i samme direktiv Frankrig mulighed for at have en undtagelsesordning?	Dom	15.04.10
C-542/08	Barth mod Bundesminister für Wissenschaft und Forschung Sagen vedrører: Udgør anvendelse af en forældelsesbestemmelse, der foreskriver en forældelsesfrist på 3 år, på særlige anciennitetstillæg, som i et tilfælde som det, der foreligger i hovedsagen, forholdes en vandrende arbejdstager på grund af en national lovgivning, der er uforenelig med fællesskabsretten, før EF-Domstolens dom i sag C-224/01, Köbler, en indirekte forskelsbehandling af vandrende arbejdstagere som omhandlet i art. 39 TEF og art. 7, stk. 1 i forordning nr. 1612/68 eller en begrænsning af arbejdskraftens frie bevægelighed, som er sikret ved disse bestemmelser?	Dom	15.04.10
C-64/09	Kommissionen mod Frankrig Påstand: At Frankrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for fuldstændigt og korrekt at efterkomme direktivets artikel 2, nr. 13, artikel 4, stk. 2, litra a), artikel 5, stk. 3 og 4, artikel 6, stk. 3, artikel 7, stk. 1, og artikel 8, stk. 3.	Dom	15.04.10
C-74/09	Bâtiments et Ponts Construction SA og Thyssenkrupp Industrieservice mod Berlaymont 2000 SA Sagen vedrører bl.a. Er forpligtelsen til at være indehaver af en registrering for at få tildelt en offentlig kontrakt i Belgien, sådan som det er pålagt ved artikel I.G. i de særlige udbudsbetingelser, der finder anvendelse i den foreliggende sag, i strid med princippet om fri bevægelighed inden for den Europæiske Union og art. 24, stk. 2, i Rådets direktivet 92/37/EØF af 14. Juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter, såfremt den skal fortolkes således, at den giver den ordregivende myndighed mulighed for fra udbuddet at udelukke en bydende, som er udenlandsk entreprenør, og som ikke er indehaver af en registrering, men har fremlagt tilsvarende attester fra sin nationale administration? [...]	GA	15.04.10
C-99/09	Polska Telefonia Cyfrowa Spółka z ograniczona odpowiedzialnoscia mod Formanden for Urząd Komunikacji Elektronicznej Sagen vedrører: Skal artikel 30, stk. 2 i direktiv 2002/22/EF om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og – tjenester (forsyningspligtdirektivet) fortolkes således, at de kompetente nationale tilsynsmyndigheder i deres tilsyn med, at eventuelle direkte gebyrer, der skal betales af abonnenterne, ikke virker prohibitivt for anvendelsen af nummerportering, er forpligtede til at tage hensyn til de omkostninger, som levering af denne facilitet medfører for operatører af et mobilnet?	GA	15.04.10
C-265/08	Federutility m.fl. mod Autorita' per l'energia elettrica e il gas m.fl. Sagen vedrører: fastsættelse af referencepriser på naturgas. Der spørges bl.a. om art. 23 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/55/EF, som indeholder regler om liberalisering af gasmarkedet, i overensstemmelse med EF-traktatens principper skal fortolkes således, at en national retsforordning (og de hertil udstedte gennemførelsesbestemmelser) – som også efter den 1. Juli 2007 giver den nationale, regulerende myndighed beføjelser til at fastsætte referencepriser for levering af naturgas til privatkunder (en ubestemt kategori, som ikke er defineret i referenceangivelserne, og som ikke i sig selv indebærer, at der foreligger særlige situationer med sociale og økonomiske vanskeligheder, der kan begrunde en fastsættelse af de nævnte referencepriser), som	Dom	20.04.10

	distributions- eller salgsvirksomheder er forpligtet til at optage i deres egne salgstilbud som led i deres offentlige serviceforpligtelser – er i strid med denne bestemmelse og Fællesskabets principper?		
C-350/08	Kommissionen mod Litauen Påstand: At Republikken Litauen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 1, og bilag I, del II, nr. 4, iii direktiv 2001 /83/EF, som ændret ved direktiv 2003/63/EF, artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2309/93, og artikel 3, stk. 1, i forordning (EF) nr. 726/2004, idet den har opretholdt en national tilladelse til markedsføring af lægemidlet ”Grasalva”	GA	22.04.10
C-40/09	Astra Zeneca UK Limited mod Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs Sagen vedrører: Skal art. 2, nr. 1, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF [artikel 2, stk.1, litra c], i direktiv 2006/112/EF] under de i denne sag foreliggende omstændigheder, hvor en ansat i henhold til sin ansættelsesaftale har ret til at vælge at modtage en del af sin løn i form af en værdikupon med en pålydende værdi, fortolkes således, at arbejdsgiverens levering af en sådan værdikupon til den ansatte, udgør en levering af tjenesteydelser mod vederlag? [...]	GA	22.04.10
C-62/09	The Queen efter begæring af Association of the British Pharmaceutical Industry mod Medicines and Healthcare Products Regulatory Agency Sagen vedrører: Er artikel 94, stk. 1, i direktiv 2001/83/EF til hinder for, at et offentligt organ, som indgår i en national offentlig sundhedsordning, med henblik på at reducere de samlede udgifter til lægemidler gennemfører en ordning, der giver lægepraksisser økonomiske incitamenter (som igen kan medføre en økonomisk gevinst for den ordinerende læge) til at ordinere et specifikt navngivet lægemiddel, som fremmes af tilskyndelsesordningen, og som enten kan være: a) Et andet receptpligtigt lægemiddel end det lægemiddel, som lægen tidligere har ordineret for patienten, eller b) Et andet receptpligtigt lægemiddel end det, som muligvis ellers var blevet ordineret for patienten, hvis ikke tilskyndelsesordningen havde eksisteret - Når dette andet receptpligtige lægemiddel er fra den samme terapeutiske kategori af lægemidler, som anvendes til behandling af patientens særlige lidelse?	Dom	22.04.10
C-82/09	Dimos Agios Nikolaos – Kriti mod Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon Sagen vedrører bl.a.: Finder de i artikel 3, litra a) og b) i forordning nr. 2152/2003 omhandlede definitioner af skov og træbevokset landområde også anvendelse på spørgsmål vedrørende beskyttelse og forvaltning generelt af skove og træbevoksede landområder ifølge de nævnte definitioner, som ikke er udtrykkeligt reguleret i forordningen, men som er fastsat i nationale retsordener? Hvis dette besvares bekræftende, er det muligt i de nationale retsordener at definere områder som skove eller træbevoksede landområder, hvis de ikke udgør skove eller træbevoksede landområder i henhold til definitionerne i art. 3, litra a) og b), i forordning nr. 2152/2003? [...]	Dom	22.04.10
C-122/09	Enosi Efoplistion Aktploias m.fl. mod Ypourgos Emporikis Nagtilias m.fl. Sagen vedrører: I henhold til art. 10, stk. 2, og art. 249, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, burde den græske lovgiver, mens den ved art. 6, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 3577/92 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport i medlemsstaterne (cabotagesejlads) indførte midlertidige undtagelse vedrørende Grækenland, indtil 1. januar 2004, fra anvendelsen af denne forordning var gældende, afholde sig fra at indføre bestemmelser, som kan bringe forordning nr. 3577/92’s fulde og effektive anvendelse i Grækenland fra den 1. januar 2004 i alvorlig fare? Kan privatpersoner påberåbe sig denne forordning for at anfægte gyldigheden af bestemmelser, som blev indført af den græske lovgiver før den 1. januar 2004, såfremt disse nationale bestemmelser bringer denne forordnings fulde og effektive anvendelse i Grækenland efter den 1. januar 2004 i alvorlig fare? [...]	Dom	22.04.10
T-274/08	Italien mod Kommissionen	Dom	22.04.10

	<p>Påstand: Kommissionens beslutning K(2008) 1711 af 30. april 2008 om afslutning af regnskaberne for medlemsstaternes betalingsorganer vedrørende de udgifter, der finansieres af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL), for regnskabsåret 2007 annulleres.</p> <p>Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:</p> <p>Beslutningen, der ligger til grund nærværende søgsmål, anfægtes, for så vidt den beregner renter af de beløb, der er pålagt den italienske stats budget i henhold til artikel 32, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1290/05, og særligt for så vidt den bogfører renterne med løbetid fra datoen for betalingen af det skyldige beløb af de beløb, hvis inddrivelse ikke har fundet sted inden otte år efter datoen for den første administrative eller retslige konstatering, og der verserer et søgsmål ved de nationale domstole, og idet disse beløb skal bæres af den pågældende medlemsstat med 50 % og af fællesskabsbudgettet med 50 %.</p> <p>Den sagsøgende regering har til støtte for sit søgsmål gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 32, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1290/05. Denne bestemmelse kan ikke fortolkes således, at der skal pålægges renter, såfremt inddrivelsen er genstand for et verserende søgsmål, dels fordi det ikke er foreskrevet i artikel 32, stk. 5 (i modsætning til det i artikel 32, stk. 1, foreskrevne), dels fordi begrebet renternes løbetid kun kan fastsættes ved retsinstantens domsafsigelse.</p>		
T-275/08	<p>Italien mod Kommissionen</p> <p>Påstand: Kommissionens beslutning K(2008) 1709 endelig udg. af 30. april 2008 om afslutning af regnskaberne for visse betalingsorganer i Tyskland, Italien og Slovakiet over udgifter finansieret af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, for regnskabsåret 2006 annulleres, for så vidt den beregner renter af de beløb, der er pålagt den italienske stats budget i henhold til artikel 32, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1290/05, og særligt for så vidt den bogfører renterne med løbetid fra datoen for betalingen af det skyldige beløb af de beløb, hvis inddrivelse ikke har fundet sted inden otte år efter datoen for den første administrative eller retslige konstatering, og der verserer et søgsmål ved de nationale domstole, og idet disse beløb skal bæres af den pågældende medlemsstat med 50 % og af fællesskabsbudgettet med 50 %.</p>	Dom	22.04.10
C-185/08	<p>Latchways og Eurosafe Solutions mod Kedge Safety Systems og Consolidated Nederland</p> <p>Sagen vedrører: Fællesskabsrettens sikkerhedskrav til forankringsanordninger, der skal forebygge fald i forbindelse med arbejde på flade tage. Der spørges bl.a.: Er forankringsanordninger i klasse A1 som omhandlet i EN 795 (der er bestemt til varig installation) udelukkende omfattet af direktiv 89/106/EØF? Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, er disse forankringsanordninger da – i givet fald som en del af faldsikringsudstyret – omfattet af direktiv 89/686/EØF? [...]</p>	GA	28.04.10
C-92/07	<p>Kommissionen mod Nederlandene</p> <p>Påstand: Det fastslås, at Nederlandene har tilsidesat sine forpligtelser i medfør af associeringsaftalen, navnlig dens artikel 9, i medfør af tillægsprotokollen, navnlig dens artikel 41, og i medfør af afgørelse nr. 1/80, navnlig dens artikel 10, stk. 1, og 13, idet det har indført og opretholdt bestemmelser om gebyrer for tildeling af opholdstilladelse, der overstiger de gebyrer, der opkræves af statsborgere fra medlemsstaterne og fra Norge, Island, Liechtenstein og Schweiz, og idet det anvender disse bestemmelser på tyrkiske statsborgere, der har ret til ophold i Nederlandene i medfør af associeringsaftalen, tillægsprotokollen og afgørelse nr. 1/80.</p> <p>Til støtte for sin påstand gør Kommissionen gældende, at de gebyrer, som Nederlandene siden 1994 har afkrævet tyrkiske statsborgere for tildeling af opholdstilladelse, er i strid med standstill-klausulerne og forbuddet mod forskelsbehandling, der er fastsat i associeringsaftalen, tillægsprotokollen og afgørelse nr. 1/80. Kommissionen har videre gjort gældende, at for så vidt som Nederlandene kræver gebyrer af tyrkiske statsborgere for opholdstilladelser, må disse gebyrer i overensstemmelse med forbuddet mod forskelsbehandling i</p>	Dom	29.04.10

	associeringsaftalen og afgørelse nr. 1/80 ikke være højere end gebyrerne for tilsvarende dokumenter til EU-borgere eller statsborgere fra Norge, Island, Liechtenstein eller Schweiz.		
C-550/07 P	<p>Akzo Nobel Chemicals Ltd og Akros Chemicals Ltd mod Kommissionen</p> <p>Påstand: Dommen afsagt af Retten i Første Instans den 17. September 2007 i sag T-253/03 ophæves, for så vidt som Retten herved afslog en anmodning om beskyttelse af dokumenter som følge af hensynet til fortroligheden i korrespondancen med Akzo Nobels virksomhedsjurist.</p> <p>— Kommissionens afslag af 8. maj 2003 annulleres, for så vidt som Kommissionen afviste at tilbagelevere e-mailkorrespondancen med Akzo Nobels virksomhedsjurist (en del af kategori B-dokumenterne)</p> <p>Appellanterne har gjort gældende, at Retten i Første Instans tilsidesatte fællesskabsretten ved at afslå denne anmodning. Særligt har appellanterne anført, at Retten i Første Instans ved strengt at følge en delvis og bogstavelig fortolkning af enkelte præmisser i dommen i sagen AM & S Europe mod Kommissionen:</p> <p>1) anlagde en ukorrekt fortolkning af princippet om beskyttelse af fortroligheden i korrespondancen mellem advokater og klienter, således som det er forklaret i dommen i sagen AM & S Europe mod Kommissionen, hvorved Retten tilsidesatte ligebehandlingsprincippet (kategori B) [...]</p>	GA	29.04.10
C-160/08	<p>Kommissionen mod Tyskland</p> <p>Påstand: At Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktiv 92/50/EØF (1) og 2004/18/EF (2) samt principperne om etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser (artikel 43 EF og 49 EF), idet den ikke har offentliggjort meddelelser om tildelte kontrakter og ikke har tildelt tjenesteydelseskontrakter på området for offentlige redningstjenester ved offentligt udbud, henholdsvis ved ikke at tildele disse kontrakter på en gennemsigtig måde.</p> <p>Kommissionen har anført, at den efter at have modtaget flere klager er blevet gjort opmærksom på praksis for tildeling af tjenesteydelseskontrakter på området for offentlige redningstjenester i Forbundsrepublikken Tyskland. Med disse klager er der klaget over, at kontrakter på dette område som regel ikke tildeles efter udbud eller på en gennemsigtig måde. Efter Kommissionens opfattelse er det generelt lave antal EF-udbud af redningstjenesteydelser foretaget af lokale myndigheder som ansvarlige for den offentlige redningstjeneste (13 bekendtgørelser om offentlige udbud i et tidsrum på seks år, gennemført af kun 11 ud af de mere end 400 tyske Landkreise, henholdsvis byer ikke omfattet af en Landkreis) et indicium for en i Tyskland udbredt praksis med ikke at tildele disse redningstjenesteydelser i overensstemmelse med bestemmelserne i de europæiske udbudsdirektiver. Endvidere er disse kontrakter tildelt uden foranstaltninger til at sikre en passende gennemsigtighed og at undgå forskelsbehandling.</p> <p>Forbundsrepublikken Tyskland har med denne tildelingspraksis tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktiv 92/50/EØF og 2004/18/EF samt de i artikel 43 EF og 49 EF fastsatte principper om etableringsfrihed og den frie bevægelighed for tjenesteydelser, navnlig forbuddet mod forskelsbehandling, der er omfattet af disse principper. (...)</p>	Dom	29.04.10
C-340/08	<p>R (på vegne af M) Mod Her Majesty's Treasury</p> <p>Sagen vedrører: Gennemførelsen af sanktioner der er pålagt Taliban og Al-Qaida-organisationen. Skal art. 2, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 finde anvendelse på en stats bestemmelser om social sikring og social bistand til ægtefællen til en person, der er udpeget af sanktionskomitéen oprettet i henhold til FN-resolution 1267 (1999), alene med den begrundelse, at ægtefællen bor sammen med den udpegede person og vil eller kan bruge pengene til at betale for varer og tjenesteydelser, som sidstnævnte vil forbruge eller nyde godt af?</p>	Dom	29.04.10
C-453/08	Panagiotis Ioannis Karanikolas m.fl. mod Ministeriet for	GA	29.04.10

	<p>Landdistriktsudvikling og Fødevarer</p> <p>Sagen vedrører: Kan en medlemsstat i henhold til art. 1, stk. 2, i Rådets forordning nr. 1626/1994 vedtage yderligere foranstaltninger bestående i et absolut forbud mod at anvende fiskeredskaber, som det i princippet ifølge forordningens bestemmelser er tilladt at anvende? Er det i henhold til forordningens bestemmelser tilladt i en medlemsstats territorialfarvand i Middelhavet at anvende fiskeredskaber, som ikke henhører under de redskaber, det i henhold til forordningens art. 2, stk. 3, og art. 3, stk. 1 og 1a, i princippet er forbudt at anvende, og som det ifølge en national bestemmelse i en medlemsstat blev forbudt at anvende før forordningens ikrafttrædelse?</p>		
C-446/08	<p>Société Solgar Vitamin's m.fl. mod Den franske stat</p> <p>Sagen vedrører bl.a.: Skal direktiv 2002/46/EØF, særligt art. 5, stk. 4 og art. 11, stk. 2, fortolkes således, at selv om det principielt tilkommer Kommissionen at fastlægge maksimums- og minimumsmængder for vitaminer og mineraler i kosttilskud, har medlemsstaterne fortsat kompetence til at vedtage lovgivning på området, så længe Kommissionen ikke har vedtaget den påkrævede fællesskabsretsakt? Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende skal medlemsstaterne da også, hvis de ved fastsættelsen af maksimumsmængder har pligt til at overholde art. 28 og 30 TEF, lade sig inspirere af de i direktivets art. 5 opstillede kriterier, herunder kravet om en videnskabelig risikovurdering, baseret på almindeligt anerkendte videnskabelige data, i en sektor, der fortsat er karakteriseret ved en vis usikkerhed? [...]</p>	Dom	29.04.10
De forenede sager C-92/09 C-93/09	<p>Firma Volker und Markus Schecke GbR og Hartmut Eifert mod Land Hessen</p> <p>Sagen vedrører: Databeskyttelsesret. Der spørges bl.a. er art. 40, stk. 1, nr. 8b, og art. 44a i Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik, der blev indsat ved Rådets forordning nr. 1437/2007 om ændring af forordning nr. 1920/2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik, ugyldige? Er kommissionens forordning nr. 259/2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning nr. 1290/2005 for så vidt angår offentliggørelsen af oplysninger om modtagerne af midler fra Den Europæiske Garantifond for Landbruget og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne, ugyldig eller kun gyldig, fordi EP og Rådets direktiv 2006/24/EF om lagring af data genereret eller behandlet i forbindelse med tilvejebringelse af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester eller elektroniske kommunikationsnet og om ændring af direktiv 2002/58/EF er ugyldigt? [...] Skal art. 7, navnlig litra e) i EP og Rådets direktiv 95/46/EF om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger fortolkes således, at den er til hinder for en praksis, hvor IP-adresserne på brugerne af en hjemmeside lagres uden disses udtrykkelige samtykke?</p>	GA	29.04.10
C-124/09	<p>Smit Reizen BV mod Minister van Verkeer en Waterstaat</p> <p>Sagen vedrører: Hviletid og kontrolapparater inden for vejtransport. Der spørges: Hvorledes skal udtrykket "driftssted", således som det anvendes i pr. 21 ff. i Domstolens dom i sag C-297/99, Skills Motor Coaches, fortolkes, når henses til art. 1, nr. 5 i Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 om harmonisering af visse bestemmelser på det sociale område inden for vejtransport og art. 15 i Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 om kontrolapparatet inden for vejtransport? Gør det ved bedømmelsen af spørgsmålet, om der er tale om hviletid i henhold til art. 1, nr. 5, i Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 om harmonisering af visse bestemmelser på det sociale område inden for vejtransport, en forskel, om den pågældende fører selv kører til det sted, hvor han overtager et køretøj, der skal være udstyret med et kontrolapparat, eller om han bliver kørt dertil af en anden?</p>	GA	29.04.10